

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Cur aliquando fulmina & tempestates sæuiant in innocentes?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

horrendæ adustionis, tam in saxis, quàm in ossibus interfectorum, adhuc reperiri. Pari pacto multas & ædes, & vrbes, & homines, incendia depopulantur, Deo scelera vindicâte, qui etiâ in vindictam malefactorum, ignem æternum, *diabolo, & Angelis eius, præparauit.* Matth. 25. 41.

Quamquam hoc mirum non est, si vel extimulet, ad flagitia deserenda, DEVS; vel ea deserere nolentes, fulminibus, grandinibusue extinguat. Mirissimum est, tempestates non rarò malis parcere, ac sauire in innocentes. Cur hoc DEVS agit? cur permittit? Mille causas habet, siue agat, siue permittat. Quis enim ei præscribat, qua ratione debeat exercere innocentes, aut, è vita hac, ad se, in momento euocare, quod fecit, quando sanctum illum virum, tot virtutibus ac miraculis insignem Simeonem Stilitam fulmine de columna deiectum, ad cælum euexit. Tametsi enim Ecclesia rectè nos doceat orare: *à fulgure & tempestate; itémque, à subitanea, & improuisa morte, libera nos Domine;* quia multos fulmen & subitanea, ac præsertim *improuisa mors* inuenit imparatos: si tamen quis ad moriendum sit paratus, atque ad extremum illum agonem accinctus, grande potest esse, & corpori & animæ beneficium *mors subitanea*, siue celeri sagittâ, siue globo plumbeo, siue gladio ferreo, siue fulmine illata; antè enim, quàm mors talis sentiatur, iam est transacta: aut certè idem est tangi & mori, sentire & finire dolorem. Quantis igitur molestijs morborum & pharmacorù, & hæreditatem ambientium, & infomniorum, & tormentorum liberat mors præcipitata? quæ etiam magno compendio, absoluit animas ad moriendum semper paratas. Nam quantis ea angoribus, quantis dæmonum machinationibus, quantis tentationum procellis filum incidit? Grata est mors mortem optantibus, si cita venit; & quò compendiosior; eò clementior. Solet etiam DEVS malo dæmoni non rarò potestatem facere, vt grandines spargat, vt fulmina jaciât, vt nimbis, turbinibus, pruinis agros populetur. At tunc, quid mirum est, si dæmon innocentes vexet, & sibi seruentibus parcat, in stipendij mercedem? Notum est, cur Iobum, igne de cælo cadente, exagitârît. voluit scilicet nocentem atque impatientem facere, ex innocente: voluit DEI amicum exagitare. DEVS autem voluit amici sui constantiam atq; fortitudinem toti mundo velut in theatrum producere. Neque grande beneficium

est, simalorū satis & pratis parciū humana gentis inimicus. Nunquam is parciū, nisi ut scēniat. *Hostium dona, non sunt dona.*

XI.
Thom. Can-
tiprat. lib. 2.
cap. 17. §. 3.

In prouincia Prouincia, ait Episcopus pius, apud Lemonicas, tempore atatis nostrae, Priore Fratrum Prædicatorum eiusdem ciuitatis narrante, percepimus, tanta magnitudinis grandines cecidisse, ut in urbibus, villis, atq; campestribus tecta frangerentur, demolirentur vineæ, fruges redigerentur in paleas, homines extra tecta, volucres in agris, & pecora, necarentur. Qualiter autem his se immiscuerit sathanas, breuiter audiamus. Vinearum custos, sub tugurio in campestribus, imminētibus tempestatibus latitabat, & audiuit clamantium voces, in aëre: Caue Caue. Et alius respondebat: quid cauebo? Et primus. Vineam Petri Richardi ne laeris. Sopita ergo postmodum tempestate, sola vinea Petri Richardi immunis reperta est à laesura. Erat autem Petrus Richardus (sic enim binomius vocabatur) vsurarius pessimus, & obnoxius multis malis. Ex quo considerandum est, quia, in comitatu spirituum nefandorum, amicos, immò potius inimicos, ut sanius loquar, demones habuisset, qui ei bona sua, etsi ad vitæ solatiū, tamen ad perpetuæ damnationis cumulum, conseruassent. Nonne huic auaro magis profuisset, oleum incendio demi, & fomitē subduci cupiditati, & adeo, pati, quàm declinare tempestatem? Non est optabilis clementia parcere, ut sequantur atrociora. Calamitatis causā, hostis facit fortunatos. Sæpe grando contudit innocentis coloni segetem, ut patientiam meteret; sæpe viri dolosi vites non verberauit, ut felicitate suā inebriaretur. Quod aër, atq; ignis alijs quoque modis non raro perpetrat. Siue ergo noceat, vtiliter potest nocere; siue faucat, potest fauere perniciosè. Immo siue fauere, siue nocere videatur, semper nocet ijs, apud quos virtus est in vinculis, scelus in folio; prodest illis, qui DEVM, in omni tempestate, venerantur.

XII.
Sigon. lib. 12.
Imp. Occid.

Sæpe etiam, contra naturæ suæ indolem, vim suam exferre vetatur; ut ea non attingat, quæ Sancti attigerunt. Nani, ut Sigonius refert, cum in hospitio, in quo D. Germanus Antifiodorensis Episcopus, in Britannia ægrotus iacebat, graue casu excitatum esset incendium; illud vehementius homines mouit, quòd quæ acris hominum sedulitas custodiuerat, omnia vis ignis exhauserat; quæ verò vir Sanctus tetigit, ipsa omnino flamma non læsit.